



CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 208

Lá thư Phong Trào

Niềm vui của tình yêu

NỘI DUNG

- Lá Thư Phong Trào 1
- Chức vụ và Thánh Danh Chúa Giêsu 2
(THL)
- Lòng Chúa Thương Xót trong đời tôi 5
(Nhớ-Núi)
- Tình Chúa 8
(Trương Thị Bé Ba)
- Chiếc áo ân tình 7
(TN)
- Hẹn hò 8
(Trần Nguyên Bình)
- Thông báo khóa 3 ngày 9
(BDH)
- Nợ Yêu Thương 9
(NVS)
- Vòng hoa vô hình 10
(Thương 1850)
- Mẹ nguồn cây trồng 12
(Trần C.)



SINH HOẠT TRONG THÁNG

Trường huấn luyện

Chúa nhật 08/05/2016 : 14g30 -17g00

Ultreya

Chúa nhật 22/05/2016 : 14g30 -17g00

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
 eMail : mduongn@gmail.com



Mission Catholique Vietnamienne
 38 Rue des Épinettes
 75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
 Fax. +33 (0) 156 802 268
<http://www.giaoxuvnparis.org>

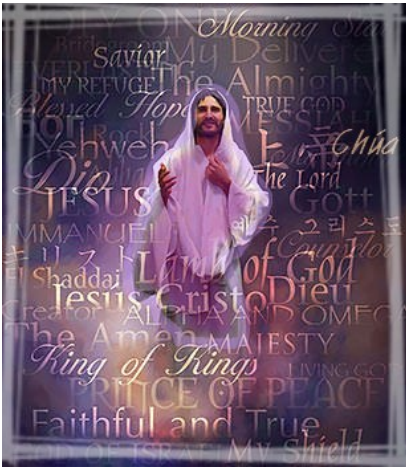
Thưa Quý Anh Chị Cursillistas thân mến,

Alleluia ! Hallelujah ! những câu ca điệu nhạc vui mừng hòa với những hồi chuông rộn rã phát từ tất cả những tháp chuông trên hoàn cầu, trong ánh nắng chan hòa của những ngày chớm xuân... để mừng đón Chúa Giêsu từ cõi chết sống lại. Từ thuở thơ ấu, những ngày Lễ Phục Sinh vẫn còn ghi khắc trong ký ức xa xưa của chúng ta. Lớn lên chúng ta mới ý thức được rằng, Chúa Giêsu sống lại là tín lý quan trọng nhất của Kitô giáo. Thánh Phaolô Tông đồ đã khẳng định : "Nếu Chúa Giêsu không sống lại thì đức tin của chúng ta sẽ ra huyền ảo vô ích, và chúng ta vẫn còn ở trong tội lỗi" (1 Cor 15, 17). Chúng ta cũng đã được giảng dạy để hiểu rõ rằng, chân lý Chúa Giêsu sống lại không phải là một sự hồi sinh như ông Lazarô, em của bà Martha và Maria (x. Ga 11, 1-44), như em bé gái con ông trưởng hội đường (x. Lc 40-56), như người con trai của bà góa thành Nain (x. Lc 7, 11-17). Những người này đã được Chúa Giêsu làm cho họ hồi sinh, trở về cuộc sống, cũng với thân xác và tuổi tác lúc họ chết đi. Nhưng Đức Giêsu Kitô thì khác, các Sách Cựu Ước đã loan báo Chúa Cứu Thế sẽ phải chết và sẽ "chỗi dậy" sau ba ngày bị táng trong mồ, để cứu chuộc loài người. Người đã thực sự chỗi dậy và đã mặc lấy một thân xác mới, một thân xác chỉ lưu lại 5 dấu thánh, một thân xác của con người sau khi sống lại vào ngày tận thế, một thân xác sẽ không bao giờ phải chết nữa. Sau khi phục sinh, đã có 14 lần, Người xuất hiện để gặp gỡ Mẹ Thánh Người, các tông đồ, các môn đệ, để ông Tôma đụng chạm đến các thương tích của Người, đã nói chuyện với họ, đã cùng ăn uống với họ... Không phải là ảo ảnh, ảo giác, không phải là hồn ma, huyền thoại. Chúa Giêsu thực sự đã sống lại vinh hiển.

Trong bối cảnh Năm Thánh Lòng Thương Xót, trong niềm hân hoan của mùa Phục Sinh, sau hai kỳ công nghị của Thượng Hội Đồng các giám mục trong hai năm qua, Đức Thánh Cha đã công bố tông huấn "Amoris Laetitia" (Niềm Vui của Tình Yêu) để đưa ra phương hướng giải quyết những vấn đề tế nhị xảy tới cho gia đình con người, ngay từ thuở tạo thiên lập địa, với hàng chuỗi toan tính, bạo lực thể chất cũng như tinh thần, thậm chí đến cả án mạng... (x.St 4, 8). Mối quan tâm của Đức Giáo Hoàng Phanxicô là chúng ta phải kiên nhẫn đọc kỹ tông huấn này vì nó dài (256 trang), vì nó đề cập đến nhiều vấn đề quan trọng của gia đình (9 chương). Là cursillistas, chúng ta trở thành tông đồ giáo dân, làm men, làm muối trong xã hội chúng ta đang sống. Chúng ta tuyên hứa đưa tha nhân về với Thiên Chúa. Vậy chúng ta sẽ đưa những ai ? Đức Thánh Cha và Phong Trào khuyến khích chúng ta đưa những người đang ở xa Thiên Chúa, ở xa Giáo Hội trở về. Phần lớn, họ xa Chúa, xa Hội Thánh, không vì họ thù ghét Thiên Chúa hay thù ghét Giáo Hội. Nhưng vì họ có vấn đề với những lề luật của Chúa hay của Giáo Hội và hoặc là vì mặc cảm và cảm dỗi của ác thần, bản thân họ tách rời Thiên Chúa và Giáo Hội; hoặc vì chính "chúng ta" đã đóng cửa đối với họ. Mong rằng, trong Năm Thánh Lòng Thương Xót này Trường Huấn Luyện sẽ giúp chúng ta đào sâu tông huấn "Niềm Vui của Tình Yêu" để chúng ta mang được lòng thương xót Chúa tới gần hơn với những người có hoàn cảnh tế nhị với lề luật.

Hai Khóa Cursillo 35 và 36 chúng ta sắp mở đã rất gần. Chúng ta cùng nhau tích cực cầu nguyện, làm palanca để có thêm khóa sinh. Chúng ta hãy nhớ những điều các tài liệu căn bản của Phong trào đã dạy chúng ta là "phải tới với tha nhân với tấm lòng cởi mở" để tha nhân thấy được lòng thương xót của Thiên Chúa do chúng ta mang lại cho họ. Bước vào Tháng Hoa, chúng ta hãy phó thác vào lời cầu bầu linh nghiệm của Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa và cũng là Mẹ chúng ta, để hai khóa của chúng ta đạt được những kết quả mong đợi.

Văn Phòng Điều Hành



Các chức vụ và Thánh Danh Chúa Kitô-Giêsu

THL

Biết được Chúa Kitô-Giêsu là một mối lợi tuyệt vời, làm thánh Phaolô không ngần ngại nói: *"Tôi coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời, là được biết Đức Kitô-Giêsu, Chúa của tôi. Vì Người tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như rác, để được Đức Kitô và được kết hiệp với Người."* (Pl 3, 7-8)

CĂN TÍNH CHÚA GIÊSU

Chúa Kitô-Giêsu, Con Một Thiên Chúa mặc lấy xác phàm của con người chúng ta là để hoàn thành thật sự chức vụ **«Người làm trưởng tử giữa một đàn em đông đúc»** (Rm 8, 29); là để làm nên **«Nền tảng của Giao Ước mới và vĩnh cửu»**. Trong Giao Ước đó, Chúa Giêsu đã không hổ thẹn đón nhận mọi con người chúng ta là em của Người. Từ đó thân phận con người đã triệt để biến đổi. Bản thể nhân loại của chúng ta hoàn toàn đổi thay.

Nhờ Chúa Giêsu và trong Chúa Giêsu, Thiên Chúa ở với con người và con người có thể lấy Thiên Chúa làm nơi chốn ở vĩnh cửu của mình, như ĐTC Bênêđictô XVI tuyên bố : « Thiên Chúa là nhà của con người » và ngài mời gọi « các người hãy "mở không gian của mình" cho Thiên Chúa. » (Assomption 2012 à Castelgandolfo).

A. Chúa Kitô-Giêsu là Thiên Chúa thật và là người thật

Sau các Công Đồng Nixêa (325) và Ephêsô (431), Công Đồng Canxêđôn (451) tuyên bố: « Theo sau các Thánh Phụ, chúng tôi dạy tất cả phải đồng thanh tuyên xưng: **Chúa Kitô-Giêsu chúng ta, (...) Người là Thiên Chúa thật và là người thật**, gồm có một linh hồn hợp lý và một thể xác (une âme raisonnable et un corps) **đồng bản thể với Chúa Cha theo thiên tính và đồng bản thể với chúng ta theo nhân tính**, hoàn toàn giống như chúng ta, **trừ tội.** »

Chúa Kitô-Giêsu, Ngôi Hai Thiên Chúa, là Ngôi vị duy nhất có hai bản thể, bản thể Thiên Chúa và bản thể nhân loại. Nơi Chúa Kitô-Giêsu, hai bản thể ấy, không ở bên cạnh nhau, nhưng bản thể này ở trong bản thể kia.

- Chúa Giêsu nói và hành động khi với tư cách con

người, khi với tư cách Thiên Chúa. Những hoạt động con người, Người làm theo bản thể con người, những hoạt động Thiên Chúa, Người làm theo bản thể Thiên Chúa.

- Với tư cách con người, Chúa Giêsu sanh ra tại Bêlem. Người được đặt nằm trong một máng cỏ. Với tư cách Thiên Chúa, các thiên thần chúc tụng Người đã đến sống giữa loài người.

- Chúa Giêsu chịu phép rửa ở sông Giođan như một con người, nhưng vào cùng lúc ấy, các tầng trời mở ra và Chúa Cha hằng hữu chứng nhận Người là Con yêu dấu của Ngài.

- Chính là một con người bị đói khát trong hoang địa, nhưng cũng chính là Thiên Chúa được các thiên thần đến phục vụ.

- Chúa Giêsu đã ngày càng khôn lớn, về thể xác và ân huệ. Khi 12 tuổi, Người đã làm cho các Kinh sư, các Thầy dạy ở Đền Thờ phải ngạc nhiên và khâm phục trước những đối đáp của Người.

- Cũng chính Người, quá mệt mỏi, đã ngủ say trên chiếc thuyền trong một cơn gió bão trên biển hồ Tiberia, và cũng chính Người sau đó một lúc, lại truyền lệnh cho sóng và gió phải yên lặng.

- Chính Người đã phải ăn vì đói, và mặt khác, lại làm bánh hóa ra nhiều để nuôi dân chúng khỏi đói.

- Chúa Giêsu đã khóc ông Lazarô, bạn thân đã phải bệnh chết, và đã cho Lazarô sống lại.

- Cũng chỉ là và duy nhất là Chúa Giêsu đã cùng ăn cùng uống với các vị tông đồ của Người, và sau bữa ăn, lại biến đổi bánh thành Mình Người, và rượu thành Máu Người.

- Cũng chỉ là và duy nhất là Chúa Giêsu đã bị đóng đinh vào Thập Giá, đã chết trên đó, và sau ba ngày, đã phục sinh bằng chính quyền năng của Người.

- Quả chính là và duy nhất là Chúa Giêsu, vừa là người thật vừa là Thiên Chúa thật. Cho nên, bất cứ sự việc nhân tính nào nơi Chúa Kitô-Giêsu đều được trở nên thần thiêng bởi Ngôi Vị Con Thiên Chúa của Người. **Mọi cử chỉ nhân tính của Chúa Giêsu đều là cử chỉ của Ngôi Vị Con Thiên Chúa, và vì vậy có một giá trị vô song và vô cùng. Chúa Giêsu là Ngôi Hai Thiên Chúa.**

- Trong Chúa Kitô-Giêsu, luôn luôn chính Thiên Chúa tác động. Cho nên, thật là đúng khi nói rằng chính Thiên Chúa đã nói, đã làm việc, đã khóc, đã đau khổ, đã chết, ngay cả khi những sự việc ấy đều do bởi bản thể nhân loại của Chúa Kitô-Giêsu. Chính vì vậy, thật là đúng khi nói rằng **Đức Trinh Nữ Maria là Mẹ Thiên Chúa**, vì Đức Mẹ là Đấng thai sinh ra Chúa Kitô-Giêsu.

- Chúa Cha hài lòng Chúa Giêsu, trong mọi cử chỉ hành động của Người, trong mọi trạng thái của Người, dù đầy ô nhục như khi bị treo trên Thập Giá, hay rực rỡ vô song như trong những màu nhiệm của Người, Chúa Cha luôn thấy hài lòng, bởi vì Chúa Cha luôn thấy nơi Chúa Giêsu, Con Một Yêu Dấu của Ngài.

B. Chúa Kitô-Giêsu, khởi nguyên và tận cùng của mọi sự vật

Người có trước tất cả. Người là căn nguyên trong trật tự tự nhiên và trong trật tự ân sủng. (Kh 22, 13).

Trong trật tự tự nhiên, Người là **Nguyên nhân khởi đầu** của mọi loài thọ tạo. « *Người là Trượng Tử sinh ra trước mọi loài thọ tạo, vì trong Người, muôn vật được tạo thành trên trời cùng dưới đất, hữu hình với vô hình : tất cả đều do Thiên Chúa tạo dựng nhờ Người và cho Người.* » (Cl 1, 15-17).

Trong trật tự ân sủng, Chúa Giêsu là **Nguồn Mạch Sự Sống thần thiêng**. Thánh Phaolô viết : « *Thật vậy, nơi Người, tất cả sự viên mãn của thiên tính hiện diện cách cụ thể, và trong Người, anh em được sung mãn: Người vốn là đầu mọi quyền lực thần thiêng.* » (Cl 2, 9-10)

SỨ MỆNH CỨU ĐỘ

Chúa cứu độ bằng tỏ mình ra trong một trẻ thơ

Trong đoạn Tin Mừng (Lc 2, 1-20) có sự kiện Luca nói đến hoàng đế Augustinô trong biến cố Giáng sinh. Sự kiện ấy, không chỉ là một dấu chứng lịch sử. Augustinô có nghĩa là «cao cả», một biệt danh thần thánh. Người ta cũng còn gọi ông ta là hoàng

đế «Cứu Độ» vì đã mang lại thái bình cho đế quốc La-mã.

Và đây Thiên Thần lại báo tin cho mục đồng, một «Đấng Cứu Độ» khác, và Thiên Thần nói thêm là anh em cứ dấu này mà nhận ra Đấng Cứu Độ: «Anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ» (Lc 2,12). Chúa Giêsu không có gì là lợi thế như Augustinô : là trẻ thơ, Người đâu có nói gì được, không của cải, không quyền hành, không có những gì phải có khi người ta muốn biến đổi thời cuộc. Trong Tin Mừng, rất hiếm khi các thánh sử gọi Chúa Giêsu là Đấng Cứu Độ. Vì vậy cho nên khi thánh sử Luca gọi Chúa Giêsu **ngay lúc sơ sinh** là Đấng Cứu Độ, hẳn phải có một ý nghĩa. Chúa Giêsu hài nhi là Đấng Cứu độ, tỏ cho chúng ta biết Thiên Chúa cứu độ loài người chúng ta, trong thâm lặng, trong kín đáo, bằng ân ban Con Một Ngài, để Người đồng hành với mỗi con người chúng ta, trong suốt cuộc đời lữ hành nơi trần thế này; Rồi qua cái chết, chúng ta sẽ được phục sinh trong Người. Người lau khô nước mắt chúng ta, sẽ biến đổi thân xác khốn cùng của chúng ta thành thân xác vinh quang, như Thánh Kinh đã cho biết: « *Này là lời của Giavê, Đấng tạo nên người (...), Đấng nắn ra người (...). Đừng sợ, vì Ta đã chuộc lấy người, Ta đã gọi chính tên người, người là của Ta. Khi người ngang qua nước Ta sẽ ở với người, hay ngang qua sông, sông sẽ không lụt được người.* » (Is 43, 1-2).

Chúa cứu độ bằng tháo cởi mọi trói buộc

Bị trói buộc là vì theo đuổi «*dục vọng của tính xác thịt, dục vọng của đôi mắt và thói cậy mình có của, tất cả những cái đó không phát xuất từ Chúa Cha, nhưng phát xuất từ thế gian.*» (1 Ga 2, 16)

Nói cách khác, theo Gioan Vũ nhà văn Trung quốc, trong thâm tâm mọi người, ai cũng muốn sống có hạnh phúc, nên đều chạy kiếm tìm thiên đàng đã đánh mất. Có người tìm nơi danh vọng, quyền hành, nơi tiền của, nơi học hành khảo cứu, có người tìm nơi gia đình vợ chồng, con cái, có người tìm nơi lạc thú xác thịt, rượu trà... Nhưng không ai tìm được hạnh phúc, kể cả những người tìm nơi các tín ngưỡng tôn giáo. Ngoại trừ các thánh của Chúa. Các thánh không tìm theo đường lối của mình, cũng không tìm theo bất cứ ai. Các ngài «**tìm ở lại trong Chúa Kitô-Giêsu**». Hạnh phúc thật là sự sống đời đời với Chúa Giêsu. Chúng ta muốn tìm kiếm bằng đường lối nào? Chúng ta muốn tìm kiếm gì? Chúng ta muốn tìm ở lại nơi đâu. Chúa trả lời ông Tôma : «**Chính Thầy là con**

đường, là sự thật và là sự sống.» (Ga 14, 6). Thật là nghịch lý, muốn ở lại trong Chúa Giêsu, chúng ta phải đi ra khỏi cái tôi của mình. (ĐHY J. M. Bergoglio, nay là ĐTC François).

Chúa cứu độ bằng kiên nhẫn tha tội

Trong Tin Mừng theo thánh Gioan có thuật lại câu chuyện một đám đông, lòng đầy giận dữ và ác ý, lôi dẫn ra trước mặt Chúa, một người phụ nữ phạm tội ngoại tình (Ga 8, 1-11): «Trong sách Luật, ông Môsê truyền cho chúng tôi phải ném đá hạng đàn bà đó? Còn Thầy, Thầy nghĩ sao?» Trước sự dữ đang hoành hành trong mỗi con người của đám đông ấy, Chúa im lặng, **một im lặng đầy kiên nhẫn**. Chúa không đáp lại một lời. Thánh Gioan kể : «Nhưng Người cúi xuống lấy ngón tay viết trên đất.» Và khi Chúa ngẩng đầu lên và mở miệng nói, chính là lúc **«lòng kiên nhẫn»** của Chúa đã thông ban khả năng đón nghe và tiếp nhận Lời Chúa: **«Ai trong các ông sạch tội, thì cứ việc lấy đá mà ném trước đi.»** Nhờ vậy, họ đã được khỏi sự dữ và lấy lại sự bình an, vì từ người lớn đến kẻ nhỏ, ai nấy cũng nhận định được họ là gì và Thiên Chúa là ai, Thiên Chúa đã đối xử như thế nào với họ.

Trước hoành hành của sự dữ và tội lỗi xảy ra trước mắt chúng ta, cách xa hay gần, hay ngay cả trong con người của mình, chúng ta tưởng như Chúa không phản ứng, không đáp lại lời nào. Nhưng chúng ta có biết chăng, trong lúc đó lòng kiên nhẫn cứu độ của Chúa lại càng ráo riết chiến đấu cam go trong mỗi con người trên thế gian và trong chính bản thân mỗi một chúng ta, để dành lại từng mảnh đời chúng ta, để tái tạo nên một cuộc đời màu mỡ, nơi đó hạt giống tình yêu sẽ được nảy nở, **«kẻ được gấp trăm, kẻ được sáu chục, kẻ được ba chục.»** Lòng kiên nhẫn của Người là tất thắng. Vì lòng kiên nhẫn của Chúa Giêsu là lòng kiên nhẫn của thập giá cứu độ.

Trở lại «người phụ nữ ngoại tình», kiên nhẫn của Chúa đã cứu người phụ nữ bằng cách mở ra cho chị một tương lai đầy hy vọng : **«Tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!»** Chúa Giêsu đã cứu chị, cũng như đã cứu mỗi một chúng ta, bằng **«kiên nhẫn tha tội»**, là cho chị, cũng như cho chúng ta, **vay** một đời sống từ đây sẽ sinh hoa kết trái đẹp lành.

Chúa cứu độ bằng chịu thiệt hại thân mình.

Theo lẽ thông thường, ai cứu độ phải mạnh thế hơn người được cứu độ. Muốn cứu độ nhân loại, Đấng Kitô của Thiên Chúa phải oai phong, phải hiên hách

dũng mãnh... Nhưng Chúa Giêsu cứu độ loài người bằng chịu thiệt hại chính mình, Người tự hạ mình xuống để làm cho người khác lớn lên, Người làm cho người khác sống bằng cách chấp nhận cái chết cho mình.

Và chính dưới chân Thập Giá mà con người tỏ ra hoặc hiểu, hoặc không hiểu, hoặc tin tưởng, hoặc không tin tưởng **mầu nhiệm cứu độ của Thiên Chúa bởi Chúa Giêsu** : «Các Thượng Tế, kinh sư và kỳ mục cũng chế giễu Người mà nói : Hắn cứu được thiên hạ mà chẳng cứu nổi mình.» (Mt 27, 41-42). «Nhưng tên gian phi kia (..) thưa với Đức Giêsu : Ông Giêsu ơi, khi ông vào nước của ông, xin nhớ đến tôi ! Và Người nói với anh ta : **Tôi bảo thật anh, hôm nay anh sẽ ở với tôi trên Thiên Đàng!**» (Lc 23, 42-43)

Nơi mà có kẻ xem như hoàn toàn thất bại, thì người khác lại thấy đó là một thành tựu phi thường : sự sống đã vươn mạnh lên từ một nguồn mạch vô hạn. Thánh giá làm nổi bật hai ý niệm về Thiên Chúa trái ngược nhau :

- **một cho rằng**, Thiên Chúa phải áp đặt Thiên Chúa trên con người và phải vạch sẵn cho con người một đường lối phải theo, kỳ dư đã có các hình phạt chờ sẵn.

- **và ý niệm kia**, thấy rằng Thiên Chúa luôn sát cánh con người đến nỗi làm người và Người cũng đương đầu với sự dữ và cái chết. Và Người **mời gọi con người chúng ta hãy tin vào sự sống và tình yêu nơi Người, vì Người đã chỗi dậy từ cõi chết**. Cái chết không có quyền hành gì trên Người. Nơi Người chỉ là Tình yêu và Sự Sống, Tình yêu và Sự Sống mà Người có thể thông ban cho những ai «tin» Người.

(còn tiếp)

Ủng hộ Phong Trào	Anh Nguyễn Xuân Cẩn	20,00 €
	Anh Trần Xuân Lâm	50,00 €
	Chị Hubert Tuyết Lê	40,00 €
	Chị Annick Trương	50,00 €
	Chị Nguyễn Thị Loan	60,00 €
	Chị Nathalie Vũ	50,00 €
	AC Jean Trần	30,00 €
	Tiền ủng hộ ngày Tết	90,00 €
	AC Dương Tôn Bảo	100,00 €
	Chị Josephine Yagapah	50,00 €
	Chị Caroline Liễu Trần	20,00 €

Lòng Chúa Thương Xót trong đời tôi

Hôm nay thứ sáu tuần thánh trong Năm Thánh về **Lòng Thương Xót Chúa**, tôi được dịp suy ngẫm về những hồng ân bao la Ngài ban cho tôi trong cuộc sống. Tôi quyết định cầm bút viết bài này, trong tâm tình mong muốn được chia sẻ với các bạn cùng cảnh ngộ như tôi ('bỏ thì thương, vương thì bệnh' !), khi tuổi đời đã xế chiều rồi, cuộc sống sẽ kéo dài được bao lâu ?...

Tính đến ngày 25/12/2015, tôi quen 'nàng Marlboro' (hiệu thuốc lá) đã 40 năm, chúng tôi đã từng quấn quýt không rời nhau. Này nhé : sáng sớm bên ly cà-phê đen, 'nàng' gắn nhẹ lên đôi môi tôi, âu yếm, mơ màng,... thả hồn bay bổng hòa quyện cùng hơi thở nhịp nhàng, hít xuống tận đáy buồng phổi, và tôi như cất cánh bay lên, lâng lâng, rưng rưng tứ chi ! Và cứ thế mỗi ngày một tăng, 10 điếu, 15 điếu, khi vui, khi buồn, 'nàng' gắn lên đôi môi...thậm đen tôi từ 20 đến 30 lần, làm sao bỏ được nàng ??? Đôi khi vợ tôi về VN thăm gia đình cả tháng, tôi hơi nhớ tí tẹo thôi, chứ vắng 'nàng Marlboro' một chút là tôi 'diên vì nhớ'. Thú thật, năm lên 18 tuổi, tập tành làm « Người-Lớn », tức phải có điếu thuốc trên tay mới đúng điệu, ấy vậy năm tháng trôi qua nay đã thành « Người-Già » rồi, muốn bỏ nó mà nó cứ đeo mình như đĩa ấy ! Nói đến đây, tôi lúc nào cũng nghĩ và thầm cảm ơn đến mẹ mình, vợ con tôi cùng các cô, chú, bác bạn bè cũng như các bác sĩ đã có lời khuyên chân tình, đôi khi còn năn nỉ hết hơi. Ngay cả đến con trai tôi, lúc cháu mới lên 5 tuổi đã có những lời khuyên cho bố về sự tai hại của thuốc lá qua hình ảnh sách vở nhà trường, rồi đến năm được 15 tuổi, không giống như cuối niên học mọi năm, với thành tích khen thưởng của nhà trường, cháu từ chối mọi thứcadeau tôi cho, mà chỉ yêu cầu tôi bỏ thuốc ! Đây chính là một cái tát tai để thức tỉnh tôi sống với cương vị của người bố. Nhưng thật là vô ích, con tôi làm sao hiểu được những người nghiện thuốc như bố nó đã rất am hiểu tận tường nguyên nhân và tác hại khủng khiếp sẽ dành cho mình, biết thế nhưng lý trí chủ quan, vì tính kiêu ngạo và ích kỷ dấu kín, cộng thêm cái giới hạn của con người nên đã bao lần muốn bỏ, cũng đành chào thua. Câu hỏi luôn luôn gọi lên trong tâm trí tôi,

« tại sao tôi là nô lệ của sự đam mê ? » vẫn không thể có câu trả lời dứt khoát từ tháng này qua năm nọ.

Bất chợt một ngày tôi nghĩ, chỉ còn cách bám vào Đức Tin, vào điều mà chính tôi đã nhìn nhận rằng, từ Thập Giá Chúa đã tỏ cho tôi biết lòng thương xót vô bờ bến dành cho con người từ ngàn xưa. Ngài chăm sóc mỗi linh hồn và thân xác chúng ta, nhưng trong cuộc sống đôi khi chúng ta quên Ngài, xa lánh, phản bội Ngài giống như Adam ăn trái táo của Eva đưa cho. Ngược lại, thập giá với mũi gai, đinh sắt, roi vọt xuyên nát trên thân xác Ngài, ánh mắt Ngài luôn nhìn về những người lầm lỗi với lòng bao dung, tha thiết mời gọi trở về, vì Ngài không muốn mất một linh hồn nào trong chúng ta. Nghĩ đến đây, tôi ngậm ngùi như đang được Ngài ôm vào lòng mà thủ thủ bên Ngài xin giúp con từ bỏ đam mê (= thuốc lá !).



Nhân dịp Noël vừa qua, GXVN Paris tổ chức thi hang đá với chủ đề « Lòng Chúa Thương Xót ». Hôm ấy, thứ bảy 12/12/15 - có lẽ tiết Thu Đông giao hòa giữa cái lạnh và ấm nên đầu óc tôi...không được bình thường, dám 'uống thuốc liều' nhận lời anh chủ tịch làm hang đá cho PT. Lạy Chúa, từ thời cha sinh mẹ đẻ mình chỉ biết ngắm hang đá chứ chẳng có khái niệm gì cả ? mà còn làm theo đề tài nửa thì... 'lúa đời' ! Suy đi tính lại chỉ còn đúng bảy ngày để giao nộp hang đá ! Hay mình tính cách « chẩu (chạy) là thượng sách » ? Ý, mà đâu có được, đừng quên mình là cursillista, còn có Thầy Chí Thánh, còn có anh chị em bên mình, để mất uy tín thì còn sống với ai ! Bây giờ, tôi chỉ còn biết bám vào Chúa, ngày đêm xin Ngài mở lòng trí và soi

sáng giúp con được hoàn tất hang đá đúng thời hạn, và đây cũng là một món quà Noël với tất cả tấm lòng, ý nghĩ, công sức tuần qua con xin dâng lên Lòng Chúa Thương Xót trong Năm Thánh này : « **Tất cả những gì anh em lấy lòng tin mà xin khi cầu nguyện thì anh em sẽ được** » (Mt 21:22).

Thật vậy, Ngài đã vui nhận quà của tôi, và đáp lại Ngài đã ban cho tôi đúng vào ngày Giáng Sinh một món quà tuyệt vời mà chính bản thân tôi, vợ con tôi, người mẹ thân yêu của tôi, những người bạn thân thương đều mong ước. Nhất là con tôi, cháu đã mừng rỡ thốt lên câu : «*Con hãnh diện về bố !*». Lời nói này chính là món quà mà tôi trả nợ cháu vì lời hứa đã lâu nay trở thành hiện thực. Hôm nay tôi đã bỏ ‘nàng Marlboro’ không thương tiếc, không luyến lưu, thật dứt khoát. Cảm tạ ơn Chúa ! Alléluia ! Không như tôi tưởng tượng, lo lắng, tại sao tôi bỏ được thuốc lá quá dễ dàng như vậy ? Đây chính là một trong những hồng ân về Lòng Chúa Thương Xót trong đời tôi mới nhận được, xin chia sẻ với các bạn, hãy luôn van xin đến Lòng Thương Xót của Chúa, đó là chìa khóa mở tất cả các cửa mình muốn, vì trái tim Ngài chính là Nguồn Tình Yêu tuyệt vời nhất, chứa chan nhất, thành tín nhất.

« **Hãy xin thì sẽ được, hãy gõ thì cửa sẽ mở cho** » (Mt 7,11).

Chúc các bạn những ai đang hút thuốc, muốn dứt món nợ đời, sẽ tìm được hướng đi mới !

De Colores
Nhớ-Núi (K.33) ▲

TÌNH CHÚA

« Con vẫn trông cậy Chúa,
Lòng con tin tưởng nơi Ngài,
Con hy-vọng vào Ngài,
Đời con nương bóng Chúa thôi. »

Kính chào Anh chủ tịch cùng các Anh Chị trong Ban Điều Hành,

Kính chào Đức Ông linh hướng, quý Cha, quý Thầy, quý Sơ cùng các Anh Chị Cursillistas khắp nơi, lời chào tràn đầy bình an trong Chúa Phục Sinh.

Bordeaux cách Paris 600 km, một khoảng cách tuy không quá xa nhưng cũng không phải là ngắn với phương tiện di chuyển bằng ô tô. Kỳ diệu thay, với lòng yêu mến Chúa và ơn huệ Chúa ban, con được trở về giáo-xứ để đón nhận lòng thương xót Chúa trong thánh lễ mùa Phục-Sinh. Năm vừa qua, Chúa đã cho con được đến mừng thượng thọ 80 tuổi và 50 năm sống đời tận hiến của Đức Ông linh hướng PT. Năm nay, đúng ngày lễ Lòng Chúa Thương Xót, mùa Phục Sinh của Năm Thánh Lòng Chúa Thương Xót, Chúa đã cho gặp mặt Chúa qua hình ảnh các anh chị cursillistas trong đại hội Ultreya của PT cursillo. Điều này từ lâu con đã hằng ao ước : đến được giáo xứ Paris để thỉnh thoảng một lần tham dự Ultreya cùng các anh chị trong PT, học hỏi và đem kinh nghiệm về sinh hoạt nhóm ở Bordeaux.

Một câu hỏi đặt ra trong buổi sinh hoạt “*xin anh chị kể lại kỷ niệm đã được hưởng nhận tình thương xót của Chúa*” đã đánh động con rất nhiều. Buổi họp đúng ngày 27/3, kỷ niệm sinh nhật đứa con út, khiến con nhớ lại 25 năm về trước, khi con cưu mang đứa con này được ba tháng, trong hoàn cảnh khó khăn của đất nước và của gia đình. Bấy giờ con đã có ý định không giữ đứa con này ! Nhưng chính nhờ nghĩ đến lời Chúa : “ **Điều gì Thiên Chúa đã kết hợp thì loài người không được phân ly** ” (Mt 19,6), và những gì Chúa ban phát thì không được hủy hoại, con đã quyết định giữ lại đứa con này. Đến nay đã 25 năm ! Nhờ năm thánh Lòng Thương Xót này, con mới nhận ra ân phúc Chúa ban, và nhất là từ muôn đời Chúa vẫn ở bên con. Sau ĐH Ultreya, con được một anh trong nhóm mời ở lại để sáng hôm sau đi viếng áo thánh Chúa ở Argenteuil. Con nhớ lại lâu lắm rồi có đọc báo thấy người ta lưu giữ áo Chúa và sẽ cho trưng bày nhưng không rõ ngày nào. Năm nay là Năm Thánh, áo Chúa được trưng bày ở Basilique Argenteuil trong vòng 2 tuần. Con thật là vui mừng và hạnh phúc ! Điều mà con khao khát trong lòng, nay Chúa đã ban cho con nhìn thấy áo Chúa.

“*Lạy Chúa, xin thương xót nghe lời con cầu,
Lạy Chúa là đèn trời soi xét,
Khi con kêu, nguyện Chúa đáp lời,
Lúc ngặt nghèo, Chúa đã mở lối thoát cho con,
Xin thương xót, nghe lời con cầu khẩn.*” (TV 4)

Trương thị Bé Ba - K19 Bordeaux ▲

Chiếc Áo Ân Tình



Vào khoảng giữa Mùa Chay, tôi nhận được mail của dì tôi cho hay là Vương Cung Thánh Đường ở Argenteuil sẽ trưng bày chiếc Áo Thánh của Chúa Giêsu cho mọi người đến chiêm ngắm và cầu nguyện trong vòng 17 ngày. Dì thường gọi cho các cháu những tin tức có liên quan đến Giáo Hội qua thư điện tử hàng ngày. Tôi đọc xong, suy nghĩ một chút, rồi vì ngại ngừng đường xa, nên cũng không tìm hiểu tiếp. Vài tuần sau, những thư điện tử khác về chiếc Áo Thánh này lại được vài người bạn khác gọi tới. Tôi bắt đầu để ý hơn và kể cho « ông xã » nghe, cùng kèm theo một lời chú thích : « 50 năm, Áo Chúa mới được trưng bày 1 lần, nếu không đi lần này, vĩnh viễn mình sẽ không còn dịp tận mắt ngắm chiếc Áo ». Chồng tôi ủng hộ ngay và đốc thúc tôi cùng đi. Thứ hai là ngày nghỉ hàng tuần, sau khi thăm viếng, vấn an cả tứ thân phụ mẫu, vợ chồng tôi rủ nhau đi Argenteuil để viếng Áo Thánh.

Truyền thống kể lại rằng chiếc Áo này đã được Chúa Giêsu mặc trong Buổi Tiệc Ly và suốt con đường chịu nạn cho đến dưới chân thập giá. Áo được lưu giữ trong Vương Cung Thánh Đường tại Argenteuil từ 1200 năm nay. Argenteuil là một thị trấn nhỏ nằm ở phía Tây Bắc thuộc vùng phụ cận của Paris. Chúng tôi quyết định đi bằng phương tiện công cộng, để vừa có dịp hoạt động cơ thể, đi bộ ngày cuối tuần - vừa khỏi sợ bị kẹt xe. Dù đã vào xuân từ 2 tuần nay, nhưng trời Paris vẫn còn hơi se lạnh, ẩm ướt vì gió mưa liên miên. Đột nhiên, hôm nay nắng vàng rực rỡ, ấm áp như chào đón và khuyến khích vợ chồng tôi làm một chuyến hành hương nhỏ sau một tuần làm việc cực nhọc.

Theo chương trình của một anh bạn gọi, tôi thấy 19 giờ tối nay sẽ có Thánh Lễ do 2 Đức Giám Mục chủ tế. Đến nơi khoảng 20 phút trước Thánh Lễ, chúng tôi nhanh chóng hòa vào đoàn người đang sắp hàng làm một « thủ tục » đã trở thành « quen thuộc » đối với người Pháp : kiểm soát xách tay của phụ nữ... Trong thời gian sắp hàng, tôi đảo mắt nhìn quảng trường trước Vương Cung Thánh Đường : ngoài các nhân viên bảo vệ làm nhiệm vụ xét hỏi những khách hành hương muốn vào trong nhà thờ, còn có hơn 20 cảnh sát canh giữ an ninh cho mọi người- đó là chưa kể những cảnh sát mặc thường phục bên trong và ngoài nhà thờ nữa.

Vương Cung Thánh Đường Saint Denys d'Argenteuil cũng được Giáo phận Pontoise chỉ định có Cửa Thánh.

Vừa sắp hàng, chúng tôi vừa dọn lòng để bước qua Cửa Thánh, xin được hưởng On toàn xá – mà lòng hân hoan khó tả. Vào bên trong Thánh Đường, mọi người tiến bước rất nhanh lên cung thánh, nơi có trưng bày Áo Thánh của Chúa Giêsu. Nhà thờ lúc này đã đầy người an tọa chờ Thánh Lễ

bắt đầu. Tiếng loa thông báo : « Chúng tôi sẽ tạm ngưng việc viếng Áo Thánh để chuẩn bị vào Thánh lễ », cũng là lúc tôi chạm trán với Cha Sinh đã mặc áo lễ chỉnh tề, chờ dâng lễ đồng tế. Tôi chào Cha và nói : « Xui quá, tôi phiên con thì người ta không cho viếng nữa ! ». Cha liền trấn an : « Không, chị tới rồi này. Áo Chúa ngay trước mặt chị. Còn vài bước nữa, hãy bước tới ! ». Vừa lúc đó, nhân viên trật tự cho người đứng ngay sau lưng tôi biết rằng bà ta sẽ phải chờ đến sau Thánh Lễ thì mới được viếng Áo Thánh. Như vậy, tôi là người cuối cùng !

Mỗi người chỉ được đứng lại bái gối, nghiêng mình chào Chúa hoặc cúi chào... chừng 5, 6 giây... chứ không được dừng lại lâu, sau đó phải đi ra rất nhanh cho đỡ mất thời gian của người khác. Anh S. ra trước và dừng lại chờ tôi. Anh rất ngạc nhiên hỏi tôi : « Sao em chuẩn bị mở máy sẵn hết rồi mà rốt cuộc không chụp hình Áo Chúa ? Phía sau em không còn ai mà ? ». Tôi im lặng..... Bên trong Nhà thờ lúc này đã chật ních người ngồi và đứng khắp nơi. Phải công nhận, ban trật tự ở đây làm việc tích cực và rất giỏi. Dù tín hữu đông như vậy, nhưng im phăng phắc, và họ luôn chưa lối đi rộng rãi. Một cô trật tự dẫn chúng tôi xuống tít cuối nhà thờ. Nơi đây, mặc dù tôi không nhìn thấy Bàn thánh nhưng vẫn có thể theo dõi Thánh lễ trên màn ảnh rất to và rõ. Vì đông người, không khí trong nhà thờ lúc này khá nóng nực. Chúng tôi đứng gần cửa ra vào, có không khí bên ngoài len vào – nên thật mát mẻ, dễ chịu.

Sau khi đã an vị, trong thời gian chờ khai mạc Thánh Lễ, tôi bình tâm nhớ lại vài giây ngắn ngủi lúc đứng trước chiếc Áo của Chúa Giêsu. Tôi thật sự không hiểu được tại sao khi ánh mắt mình vừa ngược lên chạm phải Áo Chúa, toàn thân tôi như nhũn ra, mắt tôi nhòa đi và đột nhiên thấy thương Chúa vô cùng. Ôi, sau khi đã chịu đủ nhục hình : roi đòn, khắc khổ, nắng nẻ, vu khống... Bây giờ chỉ còn có một chiếc áo choàng che thân, mà con người cũng nỡ đành tước đoạt ! Thiên Chúa của tôi sao lại nghèo nàn, khổ

sở đến thế ? Sáng kiến cứu chuộc của Đấng Tạo Hóa gì mà kỳ lạ vậy ? Thiên Chúa toàn năng, Ngài có thể dễ dàng cho tôi tiền của, giàu sang, danh vọng, địa vị, vài đứa con ngoan ngoãn - đạo hạnh, một gia đình êm ấm như tôi hằng ao ước thời còn trẻ... có lẽ dễ dàng hơn cho Ngài và ... sung sướng hơn cho tôi ? Nhưng Ngài lại chọn kiểu sống lạ lùng là mặc lấy thân phận con người để đồng cảm và hiểu thấu những khó khăn, đau khổ của tôi. Ngài đã hy sinh đến tận cùng, để hôm nay, trong nhân loại, không còn một ai phải chịu cảnh chết đau khổ nhục nhằn như Ngài khi xưa nữa.

Trong nước mắt, tôi thầm hát một mình :

Tình Yêu Chúa cao vời biết bao,

Nào con biết đáp đền thế nào

Để cho cân xứng Chúa ơi ! Để cho cân xứng Chúa ơi !

Tiếng hát trong vạt của người dẫn lễ và Ca đoàn Emanuelle kéo tôi về hiện tại với bài hát Ca Nhập lễ hùng hồn : « Giêsu Kitô là Thiên Chúa » (Jésus Christ est Seigneur) – bài hát ca ngợi Chúa đã Phục Sinh. Hiệp cùng Đức Hồng Y André Vingt-Trois, Đức Cha Stanislas Lalanne – Giám Mục Pontoise, hơn 30 Linh mục đồng tế (trong đó có 2 Cha Việt nam) và toàn thể cộng đoàn dân Chúa, tôi hân hoan bước vào Thánh lễ. Sau Thánh Lễ, vợ chồng tôi còn luyện tiệc, sắp hàng đi thêm một vòng để được đến gần Áo Thánh một lần nữa. Cùng với ca đoàn và hàng ngàn tín hữu, chúng tôi nán lại cùng canh thức, cầu nguyện sau Lễ trong không khí thật trang nghiêm nhưng vui tươi, sốt sắng. Tôi đã đọc và tìm hiểu chút ít thông tin về chiếc Áo Thánh tại Vương Cung Thánh Đường Argenteuil trên internet trước khi đến đây. Nhưng thực hư mặc lòng, tôi xác tín rằng đức tin của một Kitô hữu trưởng thành chỉ đặt điểm tựa trên Đấng đã chết vì yêu thương tôi ; Ngài đã Ngài Phục Sinh và luôn ở cùng tôi.

Tôi tin rằng hơn 2000 năm trước, đã có một « Chiếc Áo Ân Tình » đồng hành với Ngài trên quãng đời trần thế, đã cùng Ngài lê bước trên ngọn đồi Golgotha, đã thấm dùm Ngài những giọt mồ hôi nhọc nhằn vì sức nặng của Thập giá, đã nhuộm đầm máu Ngài vì roi đòn của những người lính hung hăng. Tối nay, tôi như người đàn bà bị bệnh băng huyết trong Tin Mừng-được chạm vào vạt áo của Chúa Giêsu ; Ngài đã nhẹ nhàng len vào chiếm hữu và chữa lành từng tế bào trên cơ thể, trong tâm hồn tôi. Tôi thật sự bình an và hạnh phúc được sống trong Tình Ngài và trong lòng Giáo Hội mà Ngài tạo dựng.

Lạy Chúa Giêsu, xin cho con luôn trung thành sống và luôn đi sát cạnh bên Ngài - để con không bao giờ bị lạc lối trong cuộc đời đầy những khúc quanh hấp dẫn luôn sẵn sàng mời gọi, quyến rũ con. Amen./

T.N. (K17)



Con đường tôi qua lại đang có những đổi thay. Hàng cây, bờ dậu khô cằn thiếu vắng màu xanh từ đầu mùa thu cho tới qua tiết đông giá buốt nay đã thấy những mầm non xuất hiện. Nắng ấm chưa đầy đủ đúng theo lịch thời tiết tại Âu châu, xuân đã bắt đầu. Khi sắp xếp lịch thời tiết hẳn những chuyên gia về khí hậu, thiên nhiên cũng nắm bắt được phần nào, tuy đôi khi cũng có những sai lệch, về định luật phát triển của vạn vật. Bởi khi ngắm nhìn thiên nhiên, cây cỏ, tôi thấy thiên nhiên như có sẵn cuộc hẹn hò. Có nắng đó, nhưng nhiệt độ như vẫn còn vương vấn tiết đông. Bước ra ngoài, ai nấy vẫn phải mặc hai ba tầng quần áo.

Những nhánh cây nhỏ li ti như cọng tăm từ những hàng dậu dọc bên đường tưởng chẳng thể nào tồn tại tới hôm nay qua mùa đông giá, vậy mà hôm nay những mầm non li ti mơn mớn đang chồi ra từ cọng cây nho nhỏ khô cằn, tưởng như đã chết khô đó.

Câu nói của triết gia Heidegger bỗng bừng dậy trong tiềm thức khi tôi chiêm ngắm thiên nhiên dọc con đường tôi gang qua : " *Vừa tin vừa suy tư ta có thể nhìn thấy điểm sáng đó từ trong các ngõ đường rừng*".

Một niềm tin chẳng phải do tôi mua sắm mà được ban tặng nhưng không. Nhà nông, người làm nghề trồng tía luôn để hết năng lực chăm sóc cho hoa màu, cây trái tốt tươi đợi một mùa thu hoạch. Nhưng đức tin được ban tặng tôi lại chẳng mấy quan tâm cho một mùa sinh hoa, kết trái ! Tình Yêu Tạo Dựng xem ra chẳng chấp nhất thái độ thờ ơ, vô cảm của tôi, mà trái lại Ngài luôn hiện diện, luôn có đó, luôn tỏ bày tình Ngài yêu tôi qua mọi biến cố cuộc đời.

Những mầm non li ti nhỏ bé từ hàng cây bên đường, với tôi, chúng không còn nhỏ bé nhưng tôi tìm thấy Tình Yêu Tạo Dựng đến với tôi như một HẸN HỒ, như một nhịp đập của trái tim yêu thương không ngừng nối kết tôi với Ngài. Quả như Đức Thánh Cha Biển Đức XVI đã trải nghiệm : " *Mọi biến cố trong cuộc đời đều là những dấu chỉ Thiên Chúa dùng để uốn nắn chúng ta nên hoàn thiện* "

Nhận ra được những dấu chỉ của Tình Yêu Tạo Dựng qua mọi biến cố : qua thiên nhiên, qua tha nhân, người hợp ý vừa lòng, người trái ý ...quả chẳng giản đơn chút nào. Câu chuyện thiên nhiên nho nhỏ hôm nay tôi nhìn đó như một ân huệ, như

một cuộc kiếm tìm của Đấng Yêu Thương. Ngài muốn Hẹn Hò với tôi, mời gọi tôi bước theo đường Ngài.

Có ai đó đã nói : Hãy nhìn khuyết điểm của người khác như một bài học cho bản thân. Những điều chẳng vừa lòng, kể cả vết thương lòng mà tôi cho rằng từ ngoại cảnh đưa tới khiến lắm khi làm tôi chao đảo, nhưng rồi như những cành khô tưởng đã chết trong giá buốt, chồi non lại mọc lên. Tôi có cảm nghiệm Chúa theo tôi từng bước : Bàn tay sự phạm tuyệt vời của Ngài cho tôi một chốn dựa thật an lòng trên hành trình muôn cảnh của cuộc đời. Cái gian truân là tôi có nhận ra tình Ngài hay không. Có những cảnh đắng lòng tôi tưởng chẳng sao vượt thắng, nhưng rồi bàn tay Ngài lại can thiệp, cho tôi nhìn ra " *dấu chỉ Chúa dùng để uốn nắn tôi* ". Mây mù tan dần, nắng ấm lại tìm về, và tôi lại vui chân bước.

Đức Thánh Cha Biển Đức XVI từng quả quyết : "*Chúa không ồn ào, nhưng vẫn luôn phát sáng. Vấn đề là ta có mở máy sẵn để dò bắt tín hiệu đó hay không. Trong cuộc sống và lối suy nghĩ thường ngày của ta có quá nhiều sáng nhiều khiến ta khó bắt được đài. Và chúng ta cũng quá xa lạ với ngôn ngữ của đài đó nên không nhận ra tiếng Ngài. Nhưng tôi có thể nói, hễ bất cứ ai quan tâm đều có thể cảm nhận được rằng chính Ngài đang nói với tôi lúc này. Và làm quen được với Ngài là cả một may mắn cho tôi.*"

Vâng, quả "*là cả một may mắn cho tôi*", bởi tại tôi chẳng thính, mắt tôi chẳng tinh, và tình tôi với Ngài cũng thật mờ nhạt. Nhưng những thờ ơ của tôi chẳng thể làm Ngài nản lòng.

Quanh vườn nhà tôi một bầy chim bạc má. Hình như chúng muốn nhận nơi này làm quê hương. Chẳng kể tiết đông lạnh giá, hay xuân sang, hạ về, chúng luôn ríu rít, líu lo khiến khung trời nhỏ nhỏ này không tẻ nhạt, cô liêu. Hay một cánh điện thư, một cú điện thoại, một cuộc gặp gỡ chẳng từng sắp xếp đã đến làm đổi thay hiện trạng tiêu cực đang muốn làm chùn bước chân tôi trên hành trình chứng tá.

" *May mắn cho tôi* " đấy chứ. Bởi tất cả đã đến khi tôi chẳng ngờ, tôi chẳng hề dự liệu tính toán được. Tôi có cảm nghiệm như trên cõi đời này chỉ có riêng tôi. Chúa không yêu tôi cách chung chung, nhưng Ngài yêu thương, chăm sóc tôi thật cá biệt. Từng năm tháng cuộc đời, từng thăng trầm cuộc sống, khi vui, lúc buồn... Tôi nhận ra rằng Tình Cha yêu con Chúa dành cho tôi chẳng hề đổi thay, không hề vơi nhạt dù tình tôi dành cho Ngài đổi thay như mưa nắng.

Ngay cả lúc này, tay tôi đang bấm bàn máy, tôi cũng ngỡ ngàng trước cảm nghiệm tôi muốn sẻ chia. Mới vừa trước đây tôi chẳng hề nghĩ tới. Trong tôi chẳng có gì để cho đi ! Nhưng cứ như mọi biến cố trong đời, tôi đã nhận ra dấu chỉ Chúa muốn tôi không giữ khư khư quà tặng Ngài trao ban. Như cọng cây nhỏ li ti bên đường, tiếng líu lo của dăm con chim bạc má đã làm trọn chức năng chuyển gửi tình Ngài đến với tôi. Thì phần tôi, " *Nén Bạc* " Ngài trao ban cũng phải làm cho sinh lời lãi. Cũng phải chuyển tới anh chị em tôi lời nhắn thân tình rằng Ngài đang mong " *HẸN HÒ* " gặp gỡ riêng tư từng người.

Tuần Thánh 2016
Trần nguyên Bình ▲

THÔNG BÁO VỀ HAI KHÓA

35 NAM (từ 03/08 đến 06/08/2016)

và

36 NỮ (từ 10/08 đến 13/08/2016)

Ban Điều Hành PT đã bắt đầu ghi danh và chuẩn bị những công việc cần thiết cho hai khóa. Xin quý cha, quý thầy linh hướng, quý tu sĩ nam nữ và các anh chị cursillistas tiếp tục giới thiệu ứng viên, và nhất là bắt đầu sốt sắng làm Palanca cho các ứng viên cùng ban trợ tá hai khóa, qua kinh nguyện, lần chuỗi, tham dự thánh lễ, cầu thánh thể, hy sinh hãm mình, cùng các công việc bác ái khác...

Đáp lại "sự tin tưởng của Thầy Chí Thánh", chúng ta đặt hết sự trông cậy vào "Ơn Thánh Chúa" cho dự định tổ chức hai khóa 35 và 36 vào mùa hè năm nay. Xin Thiên Chúa ban cho ứng viên và trợ tá sự quyết tâm, sức khỏe và niềm vui trong thời gian sắp tới.

DE COLORES

BĐH PT CURSILLO VIỆT NAM ÂU CHÂU

Nợ Yêu Thương

Sáng thức dậy thấy mình còn sống.

Thêm một ngày lưu lạc trần hoàn.

Nai lưng trả nợ thế gian,

Trên phần thờ kính, dưới phần áo com.

Ngày hai bữa xin vừa dùng đủ,

Áo quần cầu sao ủ ấm thân.

Chả mong xấu đẹp thế nhân,

Chỉ mong đền đáp hồng ân Chúa trời.

Hồng ân Chúa muôn người cùng hưởng.

Nhưng không Ngài đổ xuống phàm trần.

Treo Thân thập giá cứu dân,

Ai càng nhiều tội càng cần On Thiêng

Tình yêu thương đó sao đền trả.

Chỉ có thương yêu mới đáp phần./.

NVS

Vòng hoa vô hình

Cách đây ít năm, sau khi dự ultreya tháng năm, tháng dâng hoa ca ngợi ĐỨC MẸ, một giọng cảm xúc "VÒNG HOA VÔ HÌNH" đến trong tôi. Mặc dù nghe rất nhiều về ĐỨC MẸ, đã hiện ra nơi này chốn kia, nhắc nhở chúng ta hãy lần hạt mân côi, dù cũng từng đến tận FATIMA, LOURDES, những nơi đã được tòa thánh công nhận, nhưng tôi vẫn còn hời hợt. Sau nữa là một cảm xúc đặc biệt, đến với tôi cách đây 2 năm với giọng cảm hứng ngẫu nhiên : một bài ca ngợi "vũ khí tình yêu". Tôi nghĩ nên viết lại, để minh chứng cụ thể :

*Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
Không cần mua bán đã có ngàn đời,
Chỉ cần nụ cười ánh mắt bàn tay,
Sẽ được cứu rỗi muôn ngàn linh hồn.*

*Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
Ánh mắt mở rộng trái tim nhịp tình,
Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
Một lời thăm hỏi cũng vui nỗi sầu,
Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
Bàn tay huynh đệ khiến TA vui lòng,*

*Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
Một lời kinh Nguyện sáng trưa sớm chiều,
Vũ khí của TA là tràng chuỗi mân côi,
Vòng hoa tặng MẸ đóa hoa vô hình,*

*Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu,
CHA đã ban xuống sao con hững hờ,
Vũ khí của TA là vũ khí tình yêu... tình.... yêu.....*

Thật vậy, tôi vẫn còn hững hờ với CHÚA lắm, nghĩ nhưng chưa hành như đức tin chết vậy. Vô tình nghe được Cha giảng về tràng chuỗi mân côi như một vũ khí để ĐỨC MẸ dùng chống trả ma quỷ, luôn hằng rình rập chụp bắt linh hồn chúng ta. Ma quỷ rất tinh vi và nhạy bén, chỉ mong chúng ta luôn luôn phạm tội, để rồi từ từ xa lánh CHÚA. Chúng chỉ cần có thể, là đã thắng, thật ra "tràng chuỗi mân côi" chúng ta làm là cho chúng ta. ĐỨC MẸ muốn bảo vệ chúng ta, nhưng MẸ cũng cần sự hợp tác, bằng cách lần chuỗi, phải có sự hợp tác, ĐỨC MẸ mới thắng được ma quỷ. Cha nói mạnh và cụ thể hơn, ví tràng chuỗi mân côi như những viên đạn, muốn thắng kẻ thù, phải cần rất nhiều đạn.



Tôi vẫn biếng nhác, cho đến một thời gian sau cũng khá dài, đó là ngày mở khóa 33 và 34. Năm ấy trong gia đình có rất nhiều việc bận rộn, tự nghĩ chắc không thể đi trợ tá, nên tôi không dám ghi danh, mặc dù trong thâm tâm rất muốn.

Đến phút chót tôi đã được dự, như có một ai đó đã thu xếp cho. Từ ngày

khám phá được tình yêu của CHÚA, tôi vẫn dò

dẫm bước đi trong NGÀI, thật thú vị, ngỡ ngàng. Tôi đi làm trợ tá khóa nam được 2 ngày, còn khóa nữ được trọn vẹn 3 ngày, chính nơi đây tôi nhận được hồng ân của CHÚA. Trong khóa 34, tôi đã gặp lại được cô cháu bên chồng, đã 30 năm không gặp, nhìn mãi và kể lại những kỷ niệm mới nhận ra nhau, không hẹn hò cũng chẳng xin số điện thoại, về nhà tôi vẫn lu bu vào cuộc sống. Đến một hôm tôi nhận được cú phone, nghe đầu giây bên kia cũng không nhận ra ai, bị cô cháu đổ một hồi mới nhận ra, tâm sự một lúc lâu cô cháu mới hỏi: "mợ vào hội mân côi chưa?" Tôi rất đỗi ngạc nhiên ??? Sao lại hỏi đúng ngay chỗ ngứa vậy kia, tôi trả lời: cũng muốn đọc chuỗi mân côi từ lâu, nhưng cứ chần chừ mãi chưa thực hành. Được nghe cô cháu giải thích : vào hội mân côi, mỗi ngày chỉ cần đọc một chuỗi, mất khoảng 20 phút nếu muốn hơn thì tùy ý càng tốt cho chính bản thân mình, không tốn tiền bạc, cũng không phải hội họp, chỉ cần ghi danh vào hội là đủ, trong hội hiện nay đã được trên 200 ngàn người, khi nào mình về châu CHÚA sẽ có hơn 200 ngàn hội viên cầu nguyện cho mình, vì lúc đó mình không thể cầu nguyện cho chính mình. Tôi cũng đã muốn đọc kinh mân côi từ lâu, nhưng chưa ngày nào là ngày bắt đầu, cũng không dám hứa hẹn gì với cô cháu. Thật lạ lòng thay chỉ một tuần sau, cô con dâu người ngoại đạo ở xa PARIS lên thăm, đã đặt vào tận lòng bàn tay, một chuỗi tràng hạt và nói: "chúc mừng sinh nhật Maman" và hỏi : chuỗi tràng hạt này đẹp không Maman? Tôi giữ nguyên trong lòng bàn tay rung động đến bật khóc, nước mắt cứ tuôn trào không ngừng. Con dâu tôi rất ngạc nhiên, tôi vẫn nức nở và thì thầm với MẸ : MẸ ơi !!! sao MẸ lại quá thương linh hồn con như thế ? Con thật có lỗi, con xin lỗi MẸ, MẸ ơi ! Sau một lúc lâu thổn thức, lấy lại được bình tĩnh, tôi đã giải thích đầu đuôi câu chuyện cho con dâu tôi hiểu, và nhìn lại trên tay tôi lại càng ngỡ ngàng hơn, một chuỗi tràng hạt màu đỏ. Bản chất của tôi vốn thích màu nhũ, nhưng từ khi khám phá được tình yêu của CHÚA, tôi đang ao ước một chuỗi tràng hạt màu đỏ, vì đối với tôi màu đỏ tượng trưng cho những "giọt máu cứu độ của CHÚA", đã tuôn chảy vì tội lỗi chúng ta. Nên khi nhìn màu

đỏ luôn nhắc nhở tôi, mỗi khi trong thâm tâm sắp muốn phạm tội, thế là tôi lại ngừng ngay. Ôi! những giọt máu thật nhiệm mầu.

Tôi đã tức khắc vào "hội mân côi" ngay trong tháng tám đó, tháng sinh nhật của tôi. Linh hồn tôi lại được tái sinh thêm một lần nữa. Cuộc sống của tôi lại thêm phần ý nghĩa hơn lúc ấy, vì khi vào PT CURSILLO, tôi khám phá được tình yêu của CHÚA, tôi thấy cuộc sống đã có ý nghĩa, chứ không như lúc trước, cứ cuối tuần lại theo gia đình chồng hội họp ăn uống, đánh bài. Đi trong CHÚA tôi lại càng thấy CHÚA thật hữu hình, NGÀI vẫn luôn hữu hình nhưng chúng ta đã để tâm hồn quá ồn ào, nên không nhận ra NGÀI. Giống như tôi trước đây, tâm hồn quá ồn ào không nhận được NGÀI, năm lần bảy lượt cũng không nhận ra, NGÀI vẫn luôn "nhất quyết" chờ đợi chúng ta, và còn uốn nắn chúng ta mỗi ngày trở nên tốt lành hơn.

Khi nhận biết CHÚA tôi vẫn lần mò đi trong các dấu chỉ của NGÀI :

1* bài ca ngợi đã có câu : "vũ khí của TA là tràng chuỗi mân côi, CHA đã ban xuống sao con hững hờ ";

2* bài giảng sức mạnh của chuỗi mân côi;

3* cô cháu đã lâu năm không gặp, mà lại gặp ngay ngày đi trợ tá của PT, nơi mà rất nhiều hội viên nhận được hồng ân nơi NGÀI;

4* con dâu tôi đã tặng chuỗi tràng hạt, màu đỏ mà tôi đang ao ước.

Tất cả những dấu chỉ này đối với riêng tôi đã quá rõ, không tức khắc còn chần chừ đến bao giờ. Tôi cảm nhận được tâm hồn tôi rất hân hoan, hân hoan để bắt đầu với chuỗi mân côi, đối với tôi bây giờ "Vòng hoa vô hình" đã trở nên " hữu hình". Tôi nhắm mắt thấy những đóa hoa hồng tươi thắm, thơm ngát, tôi thì thầm với MẸ : " MẸ ơi, hãy giữ cho con những chuỗi hoa hồng này MẸ nhé và con hứa : "sẽ siêng năng" kết những Vòng hoa muôn màu sắc tặng MẸ". MẸ đã quá đẹp lại càng đẹp hơn. Con mơ ước được làm con ngoan của MẸ. Xin MẸ hãy gìn giữ và luôn che chở con, MẸ ơi, MẸ đã cứu linh hồn con, ngay nơi trần thế đầy cám dỗ và trông gai, con xin vâng nghe lời MẸ, như MẸ đã từng "xin vâng" theo thánh ý CHA ngày xưa, để nhân loại chúng con đã nhận được ơn cứu độ từ NGƯỜI con của MẸ.

Cũng tháng 8 khi tôi nhập hội mân côi, còn thêm 1 nhân chứng nữa, mà trước đây nghe những lời chia sẻ, tôi vẫn để ngoài tai không quan tâm. Đó là một chị bạn thân, có người chồng cứ cuối tuần, từ chiều Thứ sáu sau khi tan sở là biến dạng, chiều chủ nhật mới mò về. Chủ nhật cũng chẳng màng đi lễ, tụ họp bạn bè đánh bài, ăn thua chỉ có centimes thôi, nhưng rất mê. Vợ năn nỉ sao cũng không xong, đến nỗi cô vợ phải cạo đầu cảnh cáo, mà cũng chẳng đi đến đâu. Quá đuối sức, chị chỉ biết dâng

lời cầu nguyện với "chuỗi mân côi". Một thời gian sau tôi gặp lại anh chồng và nghe chính anh kể rằng nhờ người vợ cầu nguyện đã cứu được linh hồn anh. Anh đã cảm ơn vợ, cả hai đã cùng vào PT CURSILLO và cũng là người giới thiệu tôi vào phong trào,. Tôi thấy lòng dạ mình thật chai đá và yếu đuối thế đó, mà MẸ vẫn quan tâm, MẸ chẳng bao giờ bỏ rơi đứa con nào. Tôi tin chắc thế.

Chuyện thứ 2 là cô cháu, mới được nghe cô kể lại. Cô cũng lấy chồng ngoại như tôi, nhưng cô hơn tôi rất nhiều, đã biết cầu nguyện và lần chuỗi mân côi từ bé, cô vẫn hằng cầu nguyện cho người chồng mỗi ngày. Để đến cuối đời, ơn lạ đã đến với anh, anh bị tai biến, tim ngừng đập 20 phút, bác sĩ đã kịp thời làm hô hấp, anh sống lại nhưng vì nằm quá lâu, nên tay chân bị tê cứng. Sau một thời gian luyện tập anh đã đi đứng bình thường, việc vệ sinh cá nhân cũng không phiền đến vợ con, nhưng đầu óc như trẻ thơ. Anh đã ở lại cùng vợ con được thêm 2 năm. Nhưng trước khi vĩnh viễn ra đi, anh đã đứng trước bàn thờ khóc lóc và xin được làm con của MẸ. Khi anh ra đi cô cháu tôi đương nhiên rất buồn, nhưng đồng thời nhận ra MẸ đã nhận lời, nên cô vui hơn vì cảm nhận được việc làm của mình không phải vô nghĩa. Việc cầu nguyện đều đặn của cô cháu đã khiến tôi nhớ lại một câu Cha đã giảng dạy giáo dân : thế nào là người đạo đức? Nhiều người trả lời : là người biết làm việc thiện, thì Cha giải thích như thế chưa đủ, phải làm việc thiện đó thường xuyên để trở thành một thói quen thì mới có kết quả tốt, và Cha còn nói thêm : anh chị em thử nghĩ xem, nếu việc thiện đó là tốt nhưng khi ta hứng thì làm, không hứng thì quên, thì liệu việc đó có kết quả tốt không ? Những điều trên đã minh chứng cho tôi sự tuyệt vời của chuỗi MÂN CÔI.

Lạy MẸ, MẸ đã luôn che chở dẫn dắt con, Xin cho con siêng năng bền vững với chuỗi mân côi mà MẸ đã luôn hằng nhắc nhở, để con được gặp NGƯỜI CON tốt lành của MẸ.

Con xin cảm tạ MẸ

Thương 1850 ▲

CẦU NGUYỆN

Cụ Bà TÊRÊSA VÕ THỊ CHÍNH

là thân mẫu của chị Têrêsa Võ Thị Hằng Nga, khóa 6 Sài Gòn,

và cũng là nhạc mẫu của anh Ernest Mác-cô Lương Huỳnh Ngân, khóa 16 Paris

đã được Chúa gọi về lúc 02g30 ngày 27/4/2016, hưởng thọ 97 tuổi.

Nguyện xin Thiên Chúa là Cha Nhân Từ giàu Lòng Thương Xót sớm đón nhận linh hồn Têrêsa về hưởng Nhan Thánh Chúa, và ủi an, nâng đỡ thân nhân còn ở lại với niềm trông đợi sẽ cùng nhau đoàn tụ trong Nhà Cha trên trời.



MẸ NGUỒN CÂY TRÔNG

Tôi sống trên đất Pháp này
đã 26 năm... Rời Việt Nam ra

đi với hai bàn tay trắng, hành trang tôi đã mang theo là
xâu chuỗi, một cuốn sách kinh và hai cuốn tự điển nhỏ !
Với ước nguyện « *Xin Đức Mẹ dẫn dắt con, che chở con nơi
xứ lạ quê người, không một người thân ; để con làm tròn
nhiệm vụ của một người con, người chị và hoàn thành sứ
mạng tiếp sức với một sơ dòng saint Paul giúp trẻ thất học ở
vùng Đồng Tháp* ».

Lời cầu xin của tôi đã được Đức Mẹ cầu bầu cùng
Thiên Chúa, nên trước bao nhiêu khó khăn để thích ứng
với cuộc sống và công việc mới, Mẹ đồng hành với tôi
suốt 26 năm nay. Vì vậy, nhằm đền đáp lại những yêu
thương mà Mẹ đã dành cho tôi, tôi dẫn thân và nguyện
xin dâng những khoảng đời còn lại vào công việc chăm
sóc, gần gũi những người già cô đơn, bệnh tật, nhất là
bệnh Alzheimer. Nhưng những bước đầu tiên tôi đã gặp
nhiều khó khăn và nước mắt, tôi khóc cho nỗi đau của
người bệnh, khóc cho sự cơ cực bản thân ! Tôi kêu van
Đức Mẹ « *giúp con nhẫn nhục, hy sinh, xin mở miệng lưỡi
con ra để nói những lời chào hỏi thân thiện ân cần để xoa dịu
người bệnh Mẹ ơi !* » Có Mẹ, công việc của tôi diễn tiến tốt
đẹp hơn, trên đường đi làm cũng như lúc về, tôi thường
ghé nhà thờ Immaculé cầu nguyện với Đức Mẹ « *cho con
mỗi ngày hoàn thành công việc phục vụ của mình* ». Trong
giờ làm, khi gặp trường hợp khó khăn, gặp người bệnh
khó tính, tôi đều chạy đến cùng Mẹ khẩn cầu van xin :
« *Xin Mẹ thương xót và ban phép lành cho người bệnh này
mau bớt bệnh, bớt nóng nảy...* »

Ngày qua ngày có Mẹ, tôi đã quen dần với hoàn cảnh
mới, và sống trong công việc này, tôi không còn nao
núng, lo sợ khi đứng trước những người bệnh, với
những căn bệnh khác nhau ! Niềm tin của tôi càng ngày
càng vững mạnh, Đức Mẹ và tôi không còn khoảng cách,
cầu nguyện là phương cách tốt nhất giúp tôi thêm sức
mạnh và can đảm, tôi thường yêu cầu các bệnh nhân cầu
nguyện chung, đọc Kinh Lạy Cha, Kinh Kính Mừng và
hát chung Gloria, Gloria. Có nhiều lần sinh hoạt nơi giáo
xứ, tôi thường quay video và mang đến cho các cụ xem,
tôi nhìn qua họ thấy có những nụ cười nho nhỏ, ánh mắt
vui vui.

Có lần tôi đi thăm một người bệnh, qua cơn mổ khó
khăn, người bệnh hầu như đánh mất đức tin, ngày ngày
người ấy gọi điện cho tôi, nói như trong cơn mê... « Bao
giờ chết đây ? » ! Tôi chỉ ngồi nhìn, thầm xin Đức Mẹ
giúp con nói lên lời trấn an tinh thần họ. Người bệnh có

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Tél: (+33) 9 81 89 67 01

nhiều tính tình khác nhau, có người kiên nhẫn
cầu xin nơi Mẹ, chấp nhận cơn đau, uống
thuốc, nhưng cũng có người hay nản lòng,
trách móc, dối hờn... Qua kinh nghiệm, tôi
thấy khi chăm sóc bệnh nhân mình phải cầu
xin Chúa, Mẹ giúp cho mình có thêm lòng
nhẫn nhục, hy sinh và cảm thông với người
bệnh. Tôi đã tham dự khóa Cursillo ba ngày
tại Giáo Xứ, Phong Trào đã nhắc nhở tôi, hành
trang ngày sống thứ tư trong phục vụ là phải
giã từ « *tự cao, tự mãn, giả hình* » có như vậy
tôi mới có thể thực hiện được châm ngôn « *tay
nắm lấy Chúa, tay nắm lấy anh chị em* ».

Trong tâm tình tạ ơn Mẹ, xin hãy cùng hát với
tôi :

« *Mẹ ơi, trên trần gian con chưa thấy ai đến nhờ
Mẹ mà Mẹ không thương giúp.*

*Mẹ ơi, con biết rằng tình mẹ rất bao la luôn dõi
nhìn từng nhịp bước con thơ.*

Mẹ nguồn cây trông cho người thất vọng.

Mẹ là niềm tin cho người lữ thứ.

Mẹ là niềm vui cho người buồn đau.

Mẹ là nghỉ ngơi cho người đơn cô. »

(« *Chút tình con thơ* » Nguyễn Duy)

Trần C. ▲